

hvis dette var den eneste Side ved Gjennemførelsen af Loven af 1867, da at overlade til dem, der nære denne Mening, at tage Initiativet til en nærmere Underfølgelse. Imidlertid forholder dette sig ikke saa. Ved Siden af dette Sag til Communen, der fra Regjeringens Side er gjennemført med en Energi, en Masshed og et praktisk Hensyn til det Realisable, som jeg ikke kan Andet end paafjonne, gaar der Udførelsen af andre Dele af Loven, som have ligget ikke i den samlede Regjerings Haand, men ganske særlig Krigsministeriets Haand, og som det gjør mig ondt at maatte sige, er skeet paa en saadan Maade, at, efter min hele Opfattelse af Loven af 1867, private Rettigheder ere satte til Side, Billighed ikke iagttagen, og de Forskæmninger ikke opfyldte, som Rigsdagen i sin Tid gik ud fra ved Voteringen af Loven, og jeg skal endnu føie til: at man heller ikke paa rette Maade har varetaget Statskassens Tarv. Det er Naarværingen heraf, som vil være min egentlige Hovedopgave idag og væsentlig skal motivere det Forslag, som jeg har stillet. Inden jeg kan gjøre dette, er det imidlertid nødvendigt i al Korthed og i store Træk, at skildre den hele Tilstand, som har fundet Sted til forskjellige Tid, r med Hensyn til den saakaldte Demarcationsindskrænkning. Dette Forhold er jo lidet praktisk for endeel ærede Medlemmer. Selv de, som sad her i Salen og deltog i Forhandlingen om Loven af 6te Juli, 1867, have fuldkommen Ret til at have alent alle Enkeltheder ved dette Forhold, og de fleste nye Medlemmer, som ere komne ind i Thinget, have tilværs ingen Anledning, havt til at sætte sig ind deri. Jeg antager derfor, at det er den nemmeste og hensigtsmæssigste Maade for saadanne ærede Medlemmer, at høre i Korthed fremsat, hvoreledes denne Demarcationstilstand har været, thi kun ved denne Kundskab vil man være istand til at danne sig nogen Dom om, hvorvidt den hørtærede Krigsministers Opfattelse i den os meddeelte Indberetning, eller den Opfattelse, som jeg skal tillade mig at gjøre gjældende for Dem, har Ret og Sandhed paa sin Side. — Demarcationsindskrænkningen er en meget gammel Historie, over 200 Aar gammel. Første Gang, den blev indført, var efter

Befæringen under Carl X Gustaf, idet Frederik den 3die udfærdte en Resolution af 4de Juni 1661, hvori det heed, at Kongen ikke tillids er nogen Huse eller Bygninger, at ville have bestaaende nær under Fæstningen, at det kan være Fæstningen præjudicærlig. Som Følge deraf blev der foreskrevet, at der ikke indenfor en Linie, som omtrent falder langsmed den indre Mæd af St. Jørgens, Pøblinge- og Sortedam Søerne, maatte opføres Huse eller Bygninger, som kunde være Fæstningsforsvaret til Hinder eller Præjudice. Denne Demarcationsindskrænkning bestod omtrent i en Snees Aar, da Forordningen af 26de Januar 1682 udvidede den meget betydelig og flyttede Demarcationslinien ud hinsides Søerne til en Linie, som omtrent falder sammen med Sagveien og Galdeneeralleen. Paa dette Terrain og endda 1000 Alen udenfor maatte Intet opføres, som kunde være til Stæde for Fæstningens Forsvar, ingen Bygning maatte være saa solid, at dens Nedrivning var forbunden med Vanskeligheder, eller at den kunde yde en Hjende noget Læ eller i det Hele træde hindrende i veien for de Foranstaltninger, som Byens Forsvare maatte træffe. I de følgende Aarhundreder er der efterhaanden kommet endeel Bestemmelser af forskjellig Art, der nærmere anordne, hvoreledes der skulde forholdes med Bygninger paa dette Terrain. Disse forskjellige Bestemmelser have tilsidt samlet sig under Et i Placaten af 13de October 1824, som samler og tildeels nærmere bestemmer de Forskrifter, som med Hensyn til Hovedstadens Forsvar ere givne angaaende det Bygningsarbejde, som foretages udenfor Staden. Denne Placat af 13de October 1824 er et saa lille Lovstykke, at det ikke er nogen Ulemphed for Nogen at gjøre sig bekendt dermed, og jeg vil ret hede ærede Medlemmer, der ville sætte sig ind i denne Sag, om at læse denne lille Lov af 1824 igjennem, den er Grundlaget for det hele Forhold, som siden har bestaaet paa det Demarcationsterræn, der var fastsat i 1682, altsaa, som sag, indenfor en Linie, der falder sammen med Galdeneeralleen og Sagveien. Man vil see, at der i denne Placat forbydes at opføre Bygninger af Grundmur, med mindre der ind-